

derne og Socialdemokratiet alene, men naar vi har optaget Arbejdstidskommissionens Flertals Forslag, er det, fordi vi mener, at vi derigennem har rakt Haanden ud og vist Imødekommenhed og fremmet Mulighederne for at faa Forslaget gennemført.

Forslaget er helt igennem holdt saa nært som muligt til den Konvention om 8 Timers Dagen, der blev vedtaget i Washington i Efteraaret 1919.

Dets første Paragraf omhandler Omfanget af Loven, baade hvilke Virksomheder og hvilke Arbejdere der falder ind under den. Jeg gør her udtrykkelig opmærksom paa, at medens Washington-Konventionen omfattede saavel Industri og Haandværk som Handel og Transportvirksomhed, omfatter dette Lovforslag kun Industri og Haandværk, og dette skyldes, at Arbejdstidskommissionen i sin Tid havde faaet i Opdrag at tage fat paa Arbejdstidsspørgsmaalet først og fremmest for Haandværk og Industri og dernæst for Handel og Transport. Man er derfor i Arbejdstidskommissionen foreløbig kun naaet til at beskæftige sig med Haandværk og Industri, men jeg benytter her Lejligheden til at spørge den højtærede Indenrigsminister, om der fra hans Side er givet noget Direktiv til Arbejdstidskommissionen, idet den, saa vidt jeg ved, ikke har holdt noget Møde, efter at den har afsluttet det Arbejde, hvis Resultat foreligger i den Betænkning, som blev omdelt i Fjor, altsaa i 1920. Jeg vil udtrykkelig spørge den højtærede Minister, om han har givet den noget Direktiv om at standse Arbejdet med Hensyn til Handel, Søfart o. s. v., eller om det er Kommissionens Formand, der har gjort det paa eget Initiativ.

Lovforslaget omfatter altsaa Industri og Haandværk og indenfor Industri og Haandværk alle Arbejdere. Der er i Lovens § 1 givet en Definition eller en Hjælp til Definition af, hvad en „Arbejder“ er. Dette Spørgsmaal vedrører i og for sig ikke alene det nu foreliggende Lovforslag, men ogsaa Fabrikloven, som den hidtil har været formet; idet det ofte har voldt megen Vanskelighed at afgøre, om Formænd, om Bestyrere faldt ind under Lovens Beskyttelsesregler, eller om de stod udenfor. Men her er der altsaa forsøgt en Definition. Klar og skarp er den ikke, men det er muligt, at det Udvalg, som jeg gaar ud fra kommer til at behandle Sagen, kan faa den *Mening*, som klart fremgaar af Bestemmelsen, tydeligere formuleret.

§ 2 i Lovforslaget undtager ligesom Konventionen i Washington Hjemmearbejde fra Lovens Bestemmelser, og den

gør det paa to Maader, dels ved, at der siges, at Virksomheder, der drives for egen Regning og alene med Benyttelse af Hustru og Børn, ikke falder ind under Loven, og dels ved at sige, at det Arbejde, der udføres i Arbejderens Hjem, ikke hører ind under Loven, men der føjes saa til, at en Arbejder, der i den lovbestemte Arbejdstid eller en Del af denne har udført Arbejde udenfor sit Hjem for en af Loven omfattet Virksomhed, ikke maa anvendes til Hjemmearbejde for den paagældende Virksomhed. Denne Bestemmelse er nødvendig for at undgaa Omgaaelse af Loven. Vi har allerede under de nuværende Forhold haft Overtrædelser af Lærlingelovens og Fabriklovens Arbejdstidsbestemmelser, f. Eks. derved, at et Bogtrykkeri har ladet vedkommende unge Menneske arbejde i 10 Timer i Bogtrykkeriet og saa har givet ham Korrektur hjem til at læse i Hjemmet efter Arbejdstiden. Det er en ganske nødvendig Bestemmelse, der her er sat ind.

Lovforslagets § 3 fastsætter saa 8 Timer som Tiden for dagligt Arbejde og 48 Timer for ugentligt Arbejde. Ærede Medlemmer vil fra Forhandlingerne i Fjor erindre, at der i Washington var en hel Del Diskussion om Arbejdstiden skulde sættes til 48 Timer eller 45 Timer ugentlig, idet adskillige Lande, hvor Week-end var indført, holdt meget stærkt paa, at man ikke maatte opgive den daglige 8 Timers Arbejdsdag og heller ikke den tidlige Frihed om Lørdagen, og derfor ønskede 45 Timers Ugen fastsat ved Konventionen. Det blev den ikke, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at for Øjeblikket har Holland vedtaget en Arbejdstidslov om 8 Timers Arbejde om Dagen og 45 Timers Arbejde om Ugen, men vort Lovforslag omhandler altsaa 8 Timers Arbejde daglig og 48 Timers Arbejde ugentlig, og i Overensstemmelse med Konventionen er det bestemt, at hvis Arbejdere og Arbejdsgivere bliver enige om Week-end, vil de have Lov til at udstrække Arbejdstiden indtil 9 Timer de 5 Dage, mod at Arbejdstiden saa bliver saa meget kortere om Lørdagen og mod, at saadan Overenskomst godkendes af Arbejdsraadet.

I samme Paragraf er det bestemt, at for visse Virksomheder — jeg nævner f. Eks. Havnearbejdere —, hvor der ikke kan være Tale om en *regelmæssig* Arbejdstid af 8 Timer, skal 8 Timers Arbejdstiden blot være Gennemsnittet, og der er ikke noget i Vejen for Overskridelse af Arbejdstiden, saaledes at den f. Eks. kan være 10 eller 12 Timer daglig, men det forlanges kun,